

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ'

8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1925

ΑΡΙΘ. 32

ΕΙΡΗΝΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἡμῖν ἀγαπητὴ καὶ περιπόθητε ἀδελφε καὶ συλλειτουργε τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Χρυσόστομε, τὴν φίλην ἡμῖν σεβαστὰν Αὐτῆς Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσχαιρεούμεν.

Διὰ τοῦ ἀδελφικοῦ τηλεγραφήματος ἡμῶν ἐγνωρίσαμεν ἤδη τῇ Ὑμετέρᾳ γερασμίᾳ Μακαριότητι τὴν εἰς διαδοχὴν τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Σεβασμιωτάτου προκατοχοῦ ἡμῶν κυρίου Κωνσταντίνου θεῖα βουλή δι' ἐμοῦ φήφου γενομένην κανονικὴν ἐκλογὴν καὶ ἀνάρρησιν ἡμῶν ἐπὶ τὴν προεδρίαν καὶ διακυβέρνησιν τοῦ Ἀγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Κωνσταντινουπόλεως, φημι κρίμασιν εἰς εἶς Κύριος τοιαῦται ἐσχατῶς ἐπεφυλάσσοντο ἀλλεπάλληλοι δεινὰ δοκιμασίαι καὶ κλονισμοί.

Νῦν δὲ καὶ διὰ τῆς παρούσης τακτικῆς ἰνθρονιστηρίου ἡμῶν ἐπιστολῆς, κατὰ τὸ πάνσεπτον τῆς Ἀγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἡμῶν ἔθος, τὰ οὕτω περὶ ἡμᾶς, θεῖα εὐδοκίᾳ, τελεσθῆναι ἀγγέλλοντες καὶ τὸν τεταγμένον τῆς κοινῆς ἀπευθύνοντες ἀδελφικὸν ἀσπασμόν, ἐνδύομεθα αἰσθανόμεθα χαρὰν καὶ ἐνίσχυσιν παρεχόμενοι σὺν τῇ δόξῳ τῆς ἀπαρασλεύτου φυλακῆς τῆς ἁγίας ὀρθοδόξου διδασκαλίας καὶ παραδόσεως καὶ τὴν διαδιδείωσιν ἡμῶν πρὸς πάσας τὰς ἀδελφὰς Ἐκκλησίας, οὗ μάλιστα ἡμῶν ἐκ τῶν ἱερωτάτων καὶ γλυκυτάτων πάντοτε ἐξ ἡμῶν ἔσῃ ἡμῖν δύναμις, κατὰ τὸ ἐπιβεβημένον καθήκον, τοὺς πρὸς ἀλλήλας τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν κρατύνειν καὶ περιέπειν ἱεροῦς καὶ σωτηρίου τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συνεργασίας διαμούς. Οὐδὲ γὰρ ὑπολαμβάνομεν ἡμῖν μείζονα παρὰ τοῦ Κυρίου εὐλογίαν τῆς ὑμετέρας ἀσθενείας ἐν τῇ ὑπεραρούτῃ ταύτῃ σκοπιᾷ διακονίᾳ, ἣν ἐν τῷ γῆρα ἡμῶν, ἣ κοινῇ ἀξιῶσαι ὑπέκοντες, μετ' ἀπλότητος εἰς τὴν ἐπιπέδον ἀντιλήψιν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, ἀνελαβόμεν, ὡς τὸ δυνατόν, εἰς τὴν ἀσφάλειαν διὰ τῆς ὑμετέρας ταπεινῆς προσπάθειας τοῦ πάνσεπτου τοῦτου Θρόνου συντρέχοντας, ἵνα ἐν γαλήνῃ καὶ ἀπροσκόπτῳ τὰ κατ'

αὐτὴν οἰκονομῶνται καὶ διεξάγονται, συντελεῖν ἅμα πάντοτε ὅπως εὔτος, ὡς κρίκος κεντρικὸς τῆς χρυσῆς ἀλύσεως τοῦ ἱεροῦ συνδέσμου τῶν Ἀγιωτάτων Ὁρθοδόξων Ἀποκεφάλων Ἐκκλησιῶν, καὶ περὶ τῆς ἐγκαίρου καὶ αἰτίας κανονικῆς διευθετήσεως τῶν γενικῆς ἐπιδομένων ἐξετάσεως καὶ λύσεως ὑποθέσεων τῶν Ἀγίων Ἐκκλησιῶν, ὧν πολὺ ἤδη πλήθος ἐν ἐκκρεμότητι εὐρηται, φθάνη ἐκάστοτε κατὰ τὴν τάξιν συναντιλαμβανόμενος καὶ τὸ προσήκον μετὰ τῶν ἀδελφῶν Ἐκκλησιῶν ἐνεργῶν.

Καὶ ἡμᾶς μὲν ἀξιῶσαι ὁ Κύριος ἀξίως τε τῆς κλήσεως καὶ κατὰ τὴν ἐνδόμυχον ἡμῶν ταύτην ἀχραιφνῆ ἐπιθυμίαν καὶ προαιρεσιν τὸ ἡμίτερον ἐπιτελέσαι καθήκον καὶ εἴ τι δυνάμεθα ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἰβία τε καὶ γενικῶς πράξαι ἐν τοῖς δυσκόλοις τούτοις καιροῖς. Καὶ τὴν τῶν ἀδελφῶν δὲ Ἀγίων Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν προκαθημένων αὐτῶν περισπουδάστων ἡμῖν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν φιλάδελφον ὑπὲρ ἡμῶν καὶ τοῦ θαύρου ἔργου ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον δέησιν καὶ τὴν εὐκαιρον καὶ ἔργῳ συναντιλήψιν ἐπικαλούμενοι καὶ διαβεβαιούμενοι περὶ τῆς πρόφρονος ἀείποτε διαθέσεως καὶ προαιρέσεως ἡμῶν εἰς τὸ συναντιλαμβάνεσθαι καὶ ἡμᾶς ἀμοιβαίως εἰς τὰς ἐμπιπτούσας ἐπὶ μέρους χρείας ἐκάστου, ἀναπέμπομεν ἰσότητα πρὸς τὸν Κύριον ὅπως ἐπιβλέπων ἐξ οὐρανοῦ ἴδῃ καὶ ἐπισκεψῆται τὴν ἀγίαν ἀμπελον, ἣν ἐφύτευεν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ καταρτίσῃ αὐτὴν παντοῦ ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ εὐλογίᾳ, ἐπ' ἀγαθῷ καὶ σωτηρίᾳ τοῦ περιουσίου αὐτοῦ λαοῦ καὶ τοῦ κόσμου παντός.

Ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ αὐθις τὸν ἐν Χριστῷ Ἀδῆ ἄπονέμοντες ἀδελφικὸν ἀσπασμόν, διατελούμεν μετ' ἀγάπης πολλῆς

(ἁγία Ἰουλιανή)

Τῆς Ὑμετέρας γερασμίας Μακαριότητος
ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφε

† Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΑΝΤΑΠΟΦΙΣΕΙΣ

ΟΥΝΙΤΑΙ ΚΑΙ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ !

Ἄπαρξας ὁπῆρξεν ἡ ἐκκληξίς μου ὅταν ἐπλη-
ραφοῦθην ὅτι καὶ ἐν Παριείοις ὑπάρχει οὐνιτικὴ
Ἐκκλησία ἐπικαλουμένη «Ἑλληνοκαθολικὴ Ἐκκλη-
σία τοῦ ἁγίου Ἰουλιανοῦ τοῦ πτωχοῦ» (Eglise Grec-
que Catholique de Saint-Julien le-Pau-
vre). Ἡ θεία Λειτουργία τελεῖται ἐν αὐτῇ ἑλληνι-
κῇ ὑπὸ τοῦ εἰσεσ. Ἀρσενίου Attié φέροντος τὸν
τίτλον «Ἀρχιμανδρίτου τῆς Ἑλληνοκαθολικῆς Ἐκ-
κλησίας τοῦ ἁγίου Ἰουλιανοῦ τοῦ Πτωχοῦ».

Αὐτοπῶς δὲν ἠδικοῦρησα κατὰ τὴν ἐν Παριείοις
διαμαντῇ μου νὰ παραυραθῶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τῆς
παραδόξου ταύτης Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας ἀπολει-
πτικὸς καὶ μόνος σκοπὸς εἶνε ἡ προπαγάνδα τῆς
οὐνιτικῆς. Διότι πρέκειται περὶ οὐνιτικῶν ναοῦ.
Ἔχω ὅμως ὑπ' ὄψει μου Ἐγχειριδίων τι, Γαλλιστι-
συνεταγμένον, σκοποῦν τὴν καθοδήγησιν τῶν πιστῶν
πρὸς εὐλαθεὴ παρακολούθησιν τῆς Λειτουργίας. Τοῦ
Ἐγχειριδίου προτάσσεται ἡ εἰκὼν τοῦ ἁγίου Ἰωάν-
νου Χρυσοστόμου ἐξ ἀντιγράφου τοῦ L. Gaultier
(1513) ἀρχαίας εἰκόνος τῆς Κω [πόλεως]. Ἡ εἰκὼν
παριεῖ τὸν ἅγιον Χρυσόστομον μετὰ τῆς «παπα-
κλήθρας» ἢ τῆς «στεφάνης», ἣν διετήρησαν οἱ λατι-
νοὶ κληρικοί. Ἐπακολουθεῖ ἡ εἰκὼν τοῦ «ἀρχιμαν-
δρίτου» Ἀρσενίου Attié φέροντος ἱερατικὰ ἄμφια
ὀρθοδόξου Ἑλλήνου κληρικοῦ, ἄνευ ὅμως ἐπιμνηνίων.
Τοῦ κειμένου μετὰ χωρίου τοῦ Προφ. Μαλαχίου
(1,11) προτάσσονται ἀποσπάσματα τῶν Ἐγκυκλίων
τῶν παπῶν Πίου Θ'. (In suprema ad Orientalis
1848) καὶ Λέοντος ΙΓ'. (Orientalium dignitas)
ἠχετικὰ πρὸς τὴν οὐνιαν. Κρίνομεν δὲ περιετὸν
νὰ ἐνδιατρίψωμεν εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς ἐπιθεσεως
καὶ ἐρημησίας τῆς θείας Λειτουργίας τοῦ ἁγίου Ἰω-
άννου Χρυσοστόμου.

Σημαιοῦμεν μόνον ὅτι προκειμένου περὶ τῆς προσ-
κομιδῆς ὁ ἐκ τοῦ Προσφῆρου ἐξαγόμενος «Ἄμνος»
καλεῖται «μαγὰλη ὄστια (grand hostie), λέγεται
δ' ἐν ὑποσημείωσει ὅτι οἱ Ἕλληνες δὲν μετεχειρί-
ζονται ἄζυμα, ἀλλ' ὅτι ἡ ἐν Φλωρεντίᾳ Σύνοδος
(1439) ἐπέτρεψε τὴν χρῆσιν αὐτῆς ἐνζύμου εἰς ἄζυ-
μου ἄρτου. Ἐν σελ. 30 τοῦ Ἐγχειριδίου παρατί-
θεται τὸ Σύμβολον τῆς Νικαίας ἐν Γαλλικῇ μεταφρά-
σει. Ἀλλ' ἀκριβῶς ἡ ἀνελικρινεῖα καὶ ἡ ὑπουλότης
τῆς οὐνίας καταφαίνεται καὶ ἐν τῇ διατριπῇ τοῦ
Συμβόλου διὰ τῆς προσθήκης τοῦ Filioque. Ἐν τῇ
μεταφράσει λέγεται «Je crois au Saint-Esprit,
Seigneur et vivifiant, qui procède de du
Père et du Fils». Ἐξ ἄρα διαστρωτῆ ἀνα-
φέρεται εἰς τὸν καθυγιασμένον τῶν τιμῶν δώρων, διότι
λέγεται ὅτι ὁ καθυγιασμός ἐπιτελεῖται διὰ τῶν Κυρι-
σκῶν λογίων, ἅτινα καὶ καλεῖ ὁ μεταφραστὴς οὐνιτικῆς
«paroles de la consécration». Παράτρεχον-

τες ἀνακριθείας τινὰς ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν λεπτομε-
ρειῶν τῆς θείας Λειτουργίας καὶ ἐν τῇ μεταφράσει
τῶν εὐχῶν, παρατηροῦμεν ὅτι ἱκαναὶ καινοτομίαι
εἰσῆχθησαν εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ ἁγ. Ἰωάννου
Χρυσοστόμου ἐκ τῆς Λατινικῆς Λειτουργίας, ὡς λ.χ.
ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Ἐθαγγελίου ἐν τέλει αὐτῆς.

Σκοπὸς ὅμως τῆς ὑπάρξεως τῆς οὐνιτικῆς Ἐκκλη-
σίας ἐν Παριείοις δὲν εἶναι ἡ ἀκριβὴς τέλεισις τῆς
Λειτουργίας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου, ἀλλ'
ἡ ἐξαπάτησις τῶν ἀκλουστέρων, ὁ δὲ σκοπὸς ἀγιάζει
τὰ μέσα, κατὰ τὸ γνωστὸν ἰησοῦτικὸν ἀξίωμα.

A.K.

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Ἀνάγκη τοῦ συγχωρεῖν τὰ σφάλματα τοῦ πλησίον.

Ματθ. Κυριακὴ ΙΑ'.—Αὐγούστου 23.

«Οὕτω καὶ ὁ Πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν,
ἐάν μὴ ἀφήτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν
καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν» (Ματθ. 18,35).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.—Μάθημα σπουδαιότατον καὶ ἀναγκαι-
ότατον διδάσκει ἡμᾶς ἡ σημερινὴ παραβολὴ περὶ τοῦ ὀρει-
λέτου τῶν μυρίων τάλαντων.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.—Ἡ παραβολή. (Ἐρημηευτικόν.)

I.—Ἡ διήγησις τῆς παραβολῆς.

II.—Ἡ ἐνοια τῆς παραβολικῆς διηγήσεως: Βασιλεὺς ὁ
Θεός, αὐτός αὐτός ὁ Ἰησοῦς Χριστός· δούλοι εἶναι οἱ χρι-
στιανοί· τὰ χρέη τοῦ δούλου εἶναι αἱ ἁμαρτίαι· τὸ πλῆθος
τοῦ χρέους παριεῖ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν· ἁμαρτία ἐκέ-
ψων, λόγων, ἔργων, νεότητος, γῆρατος, ἁμαρτίαι διαπρα-
χθεῖσαι ὑφ' ἡμῶν μόνον, μετ' ἄλλων, ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐκτός
τῆς οἰκίας· ἁμαρτίαι κατὰ τοῦ Θεοῦ, κατὰ τοῦ πλη-
σίον... Ἡ ζήτησις τῶν εὐθυνῶν παρὰ τοῦ Βασιλέως ὑπαί-
νισσεται τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως· ἐτι δὲ καὶ τὸ Μυστήριον
τῆς Ἰερᾶς Ἐξομολογήσεως. Καὶ ὁ μὲν φιλόανθρωπος Κύ-
ριος ἐλεεῖ πάντοτε τὸν μετανοοῦντα καὶ παρακαλοῦντα αὐ-
τὸν ἁμαρτωλὸν· ἀλλ' ὁ ἁμαρτωλὸς πῶς φέρεται πρὸς τὸν
πταίσαντα εἰς αὐτὸν ἐλάχιστον, ἐν συγκρίσει, πλησίον; ἀ-
ποδοσ μοι, λέγει, ὅτι ὀφείλεις». Ἐπι τέλους ὅμως ὁ Κύ-
ριος ὀργίζεται καὶ τιμωρεῖ.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.—Τὸ διδάγμα. (Ἡθικόν): Ἀνάγκη
ἀναπόφευκτος νὰ συγχωρῶμεν τὰ σφάλματα τῶν ἄλλων.

Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ σκληροῦ δούλου πᾶς τις ἐξ ἡμῶν
δύναται νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸν ἑαυτὸν του. Ὁ ἐζυγισόμενος λοι-
πὸν τὴν καταδικην του;

Α'. Ὅποιοι εἴμεθα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ; καὶ πῶς ὁ Θεός
φέρεται πρὸς ἡμᾶς;

1.—Ὁ δῖος ἡμῶν εἶναι σειρά παντοίων ἁμαρτιῶν, παρεκ-
τροπῶν καὶ ἐλλειψεων. Εἴμεθα ὀφειλέται τῶν μυρίων τα-
λάντων.

2.—Ὁ φιλόανθρωπος Κύριος μᾶς εὐσπλαχνίζεται: μᾶς δι-
δει τὰ ἄγαθα τῆς γῆς· συγχωρεῖ διὰ τοῦ πνευματικοῦ τὰ
ἁμαρτήματά μας.

Β'.—Πῶς φερόμεθα πρὸς τοὺς ἄλλους ἡμεῖς; Πᾶν ἄλλο
παρὰ ὡς Χριστιανοί:

1.—Καὶ τὸν ἐλάχιστον πολλάκις ἀστεῖσμον ἀνιχοῦμεν
εἰς πολέμου ὑπόθεσιν.

2.—'Αμελίτικοι εἰς τὸ νὰ δώσωμεν συγχώρησιν: ἀπαιτοῦμεν ταπεινωτικὰς αἰτήσεις συγγνώμης, ἀδίκως πολλάκις, πρὸς ἐξυπρέτησιν κακοβούλων καὶ ἰδιοτελῶν παθῶν.

3.—Δισσαλπίζομεν καὶ ἐκμεταλλεόμεθα ἐμπαθῶς ἀμβόλους ἀφορμὰς πρὸς δυσφήμισιν καὶ καταδίωξιν τοῦ πληθόνος διὰ τὸ ἡμέτερον συμφέρον· διὰ τὴν ἡμετέραν κακίαν.

4.—Καὶ ἐκεῖ ὅπου δὲν ὑπάρχουν κἄν ἀφορμαὶ ἐκφευδονίζομεν τῆς κακίας τὰ θέλη· ποιοί; ἡμεῖς οἱ χθές διὰ τοῦ πνευματικοῦ παρὰ τοῦ Θεοῦ συγχωρηθέντες ἢ καὶ ζητοῦντες συγχώρησιν δι' ἐγκλήματα πραγματικά. Καὶ κακολογοῦμεν ἀορίστως μὴ ἔχοντες κἄν νὰ διατυπώσωμεν κατὰ τοῦ πληθόνος ῥητὰ ἐγκλήματα. «'Απόδος μοι ὃ, τι ὀφείλεις»: τὸν ἔρωτάς: τί ἔπραξε καὶ τὸν μισεῖς; ἀπαντήσεις ἀόριστοι: Μὴ ἐρωτᾷς, ἀφοῦ σὲ λέγω ἐγώ, εἶναι κακὸς ἄνθρωπος αὐτὴ μόνον νὰ ἠξεύρης...

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.—'Ας φροντίσωμεν νὰ συγχωρῶμεν εἰλικρινῶς τὰ πρὸς ἡμᾶς σφάλματα τῶν ἄλλων· ἐν ἐναντία περιπτώσει ἀναμένει ἡμᾶς ἡ φρικτὴ τοῦ ἀσπλάγχχνου δούλου καταδίκη.

E.I.K.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Ὅσον δίκαιον εἶχομεν μηδεμίαν ἀξίαν ἀποδώσαντες εἰς τὰς ἐκ τῆς σημερινῆς Ρωσίας εὐνοϊκὰς ἡμετέρου ὁμογενοῦς ἐντυπώσεις, αἰτινες εἶχον εἰς μακρὰν σειρὰν ἄρθρων πρὸ τινος δημοσιευθῆ ἐν φύλλῳ τῆς πρωτεύουσας, ἔρχεται νὰ ἐπικυρώσῃ ἀκουσα καὶ κατὰ τὸν μᾶλλον ἐπίσημον τρόπον μία κυρία Καμένεφ ἀδελφὴ τοῦ Τρότσκη καὶ σύζυγος ἐνὸς ἐκ τῶν μεγάλων τῆς δικτατορικῆς Τριάδος τῆς Ρωσίας, παίζουσα ἄρα πρωτεύου πρόσωπον ἐν τῷ σημερινῷ τῆς Ρωσίας καθεστώτι. Ἡ κυρία αὕτη, ἐπὶ σκοπῷ ἐξάρσεως τῶν ἐκ Ρωσίας κολακευτικωτάτων ἐντυπώσεων τῶν ξένων, ἀποκαλύπτει δι' ὧν δημοσιεύει ἐν τῷ ρωσικῷ περιοδικῷ «Νόβη Βοστόκ» («Νέα Ἀνατολή») ὅποια μέτρα λαμβάνει ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις πρὸς μόρφωσιν εὐνοϊκῆς κοινῆς γνώμης περὶ τῆς ἐν Ρωσίᾳ καταστάσεως, μεταξὺ τῶν ὁποίων προέχει ἐν ἐπίσημον «Γραφεῖον πληροφοριῶν» ἐν Μόσχᾳ λειτουργοῦν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς Κυβερνήσεως. Τὸ Γραφεῖον τοῦτο προσλαμβάνει τοὺς ἐπισκεπτομένους τὴν σοβιετικὴν χώραν ξένους. ὁρίζει δι' αὐτοὺς ξεναγοὺς καὶ πληροφορητάς, οἵτινες, ὀδηγοῦντες αὐτοὺς ὅπου καὶ ὅπως πρέπει καὶ ἐμφανίζοντες τὰ πάντα ὑπὸ τὴν μᾶλλον εὐνοϊκὴν διὰ τὴν Μπολσεβικίαν ὄψιν, ἐφοδιάζουσιν αὐτοὺς διὰ μόνων τῶν πληροφοριῶν ἐκείνων, δι' ὧν δύναται νὰ ζωγραφηθῆ εἰς παράδεισος. Ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας οἱ ἄδαις ἄλλως τε τῆς τε χώρας, τῆς γλώσσης τῆς καὶ πασῶν τῆς ζωῆς τηρετῶν ὄψεων ξένοι ἐπισκέπται μόνον ὠραία καὶ εὐχάριστα ἀπακομίζουσιν εἰς τὰ σημειωματαρία τῶν ἐκείθεν καὶ τὰ μεταχετεύουσιν ἐνθουσιασμένοι διὰ τὴν «εὐσυνείδητον» ἔρευναν εἰς τὸ

ἀφελὲς ἀναγνωστικὸν κοινόν των. Καὶ ὅσοι ὀψως καὶ ἄλλως παρεπλανήθησαν, ἐξάγονται ἤδη ἐκ τῆς πλάνης δι' αἰτῶν τῶν ἀποκαλύψεων τῶν Ρώσων κομμουνιστῶν.

§§ Δὲν θὰ παύσωμεν νὰ κραυγάζωμεν πρὸς ὅλους τὰς διευθύνσεις ὁσάκις παρέχεται εἰς ἡμᾶς ἀφορμὴ — καὶ παρέχεται, δυστυχῶς, τόσο συχνά! — ὅτι ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἤρχισαν ν' ἀνατρέφουν τὰ τέκνα των οἱ οἰκογενεαὶ μας, θεωροῦσαι ἀπαραίτητον νὰ τὰ ὀδηγοῦν κατὰ τὰς νεκτερινὰς ὥρας εἰς θεατρικὰς παραστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας καὶ αὐτοὶ οἱ γονεῖς θὰ ἐπρεπε νὰ νομίζουσιν ἐντροπὴν των νὰ παρίστανται, ὁ τρόπος, λέγομεν, αὐτὸς τῆς ἀνατροφῆς ἐγκλείει ἢ ἢ ἐν ἑαυτῷ τὴν τιμωρὸν τοῦ ἐκδίκησιν. Διότι τὸ βλέπομεν καθ' ἐκάστην εἰς τοὺς πολυμόρφους καρποὺς τῆς ὀλονὲν ἀσφαλέστερον διαλυοῦσης τὸν ἱερὸν ἔσμον τῆς οἰκογενείας ἀμελείας — διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν τοῦ ἐκφυλισμοῦ — τῶν γονέων, τὸ μαρτυροῦν δὲ καὶ δράματα αὐτοκτονιῶν χθεσινῶν ἀκόμη μειράκιων, ὅποια τὰ τελευταῖον σημειωθέντα. Ἀνήλικα εἶμι μειράκια, ἔκδοτα εἰς τὴν χρῆσιν ναρκωτικῶν δηλητηρίων ἀγνώστων μέχρι τῆς χθῆς, αἰχμάλωτα ἐκλύσεως ἰγνώστου ὄλου εἰς ἡλικίαν τόσο μικρὰν, διὰ κτερεῶντα εἰς κέντρα ἐκφρόνων διασκεδάσεων, ὄντα ἢ ἢ νεκρὰ ψυχικῶς, κρατοῦν τὸ πολύκροτον οὐ μόνον πρὸ τοῦ κροτάφου των, ἀλλὰ καὶ πρὸ τῆς καρδίας τῶν ἰδίων ἑαυτῶν γεννητόρων. Διότι τῆς ἀμαρτίας τὰ ὄψωνια εἶνε θάνατος ψυχικὸς καὶ θάνατος σωματικὸς. Αἱ δ' ἀμαρτίαι αὗται τῶν τέκνων εἶνε πρὸ πατὸς ἀμαρτίαι γονέων.

§§ Αἱ μεταπολεμικαὶ Ἀθῆναι, εὐρεθείσαι μὲ πληθυσμὸν πλησιάζοντα τὸ ἑκατομμύριον, μὲ κεφαλαιούχους περιστάντας εἰς τὴν ἀμήχανον θέσιν τοῦ εὐαγγελικῶ ἐκείνου πλουσιῶ, τοῦ ὁποῖου εὐφύρησεν ἡ χώρα, καὶ μὲ ἄλλους αὐτόχθονας ἢ ἐπήλυδας, οἵτινες ἐπιζητοῦν καινοὺς τρόπους σπατάλης τῶν πληθωρικῶν των κερδῶν, ἤρξαντο ἱκανοποιοῦσαι πάσας τὰς ὀρέξεις καὶ μίμνησιν τῶν «καὶ εἰς τὰς Εὐρώπας» συμβαλλόντων. Ἐπληρώθησαν λοιπὸν ἡ πόλις καὶ τὰ προάστεια κερῶν παντοίων διασκεδάσεων, ἵπποδρόμια ἐγκατεστάθησαν, ἤδη δ' ὁ λαὸς καλεῖται νὰ διασκεδίη ζῆ τὴν ἀρίαν του καὶ ν' ἀναψύχεται εἰς ταυρομαχίαι καὶ εἰς τὸν φένον περιστερῶν, ὧν ἤδη ἠγγέλθη ἡ ἐξ Αἰγύπτου εἰσαγωγή κατὰ χιλιάδας. Ἐν τῷ μεταξὺ πλεῖστα ὅσα κοινωφελέστατα ἔργα, δυνάμενα νὰ ἀπασχολήσωσιν πολυὰ ποσάτους ἐργάτας καὶ νὰ ἐξασφαλίσωσιν ὑγείαν καὶ εὐημερίαν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς χώρας ταύτης, ἀναμένουν τὴν χρησιμοποίησιν τῶν κεφαλαίων τούτων, αἱ μέσαι τάξεις ἀδυνατοῦσι

νά λύσασαι του βίου το πρόβλημα, ή προσφυγι ή δυστυχία σοβεί διαρκώς ανά τας δυνάμεις, καὶ δὲν ὑπάρχουν ἀνά τὸ κράτος ὀρφανοτροφεία, ἐπαρκή διὰ νὰ προστατεύσουν τὴν τάσῃν περι ἡμᾶς ὀρφανίαν.

§§ Ἐν τῷ τευχῇ τοῦ Ἰουλίου τοῦ ἀγκρίτου περιοδικοῦ «Le Christianisme social» δημοσιεύεται ἐπίκαιρος πρὸς τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ ἐπιστολή τοῦ σεβ. μητροπολίτου Καβάλλας κ. Χρισσοστόμου ὡς διαμαρτυρία κατὰ τῆς ἐκ Τουρκίας ἐξώσεως τοῦ Παναγ. Πατριάρχου Κωνσταντινου. Ἡ Α. Σ. καὶ πρότερον, μετὰ τὴν μικρασιατικὴν συμφορὰν, ἔσχε τὴν εὐτυχῆ ἔμπνευσιν νὰ δημοσιεύσῃ ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ μίαν ζωηρὰν ἀφήγησιν τῆς τραγωδίας τῆς Σμύρνης καὶ τῶν Ἑλλήνων προσφύγων. Ἡ τοιαύτη πρὸς τὸν διεθνή χριστιανικὸν κόσμον εὐρυτέρα ἐπικοινωνία ἀποβαίνει ποικιλαχῶς ὠφέλιμος, διότι, διαφωτίζουσα τοὺς λαοὺς περὶ τῶν δεινῶν παθημάτων μεγάλης καὶ σεβαστῆς μερίδος τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου, ὀφειλομένων ἀποκλειστικῶς — δυνάμεθα εἰπεῖν — εἰς ὠρισμένας «πολιτικάς», ἐξασφαλίζει τὰς συμπαθείας αὐτῶν καὶ τὴν τελικὴν ποτε ἐπὶ τῶν εὐκαίῳ Κυβερνήσεων ἐπίδρασιν. Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐν λόγω περιοδικοῦ, ἐκφράζουσα τὴν συμπάθειάν της πρὸς τὰς θλίψεις τῆς ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, ἐπάγεται τὸ σχόλιον ὅτι, ὅσονδήποτε καὶ ἂν ταχέως παρέρχωνται τοιαῦτα γεγονότα, δὲν πρέπει νὰ λησμονῶνται, διότι ἡ δικαιοσύνη οὐδέποτε λησμονεῖ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Μακ. Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπέβαλεν εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως τὰς γνώμας τῆς Ἱεραρχίας περὶ τινῶν συμπληρώσεων τοῦ ἰσχύοντος Καταστατικοῦ Νόμου τῆς Ἀδοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ δὴ περὶ τῆς ἰδρύσεως διαρκοῦς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ὡς ἐκπροσώπου τῆς Ἱεραρχίας, ἐπανειλημμένως δὲ συνεργασθεὶς μετ' αὐτοῦ ἀνέπτυξε τὰς ἐπέψεις τῆς Ἱεραρχίας. Ὡσαύτως εἰς τὸν κ. Ὑπουργὸν ὑπεβλήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθ. Εὐταξίου, ὡς εἰρηγητοῦ, τὸ ἐκπονηθὲν σχέδιον Νόμου περὶ τῆς διοικήσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς Ἐκκλησίας, δι' οὗ ἀναδιοργανοῦνται τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον καὶ λαμβάνεται πρόνοια περὶ τῆς μισθοδοσίας τοῦ Ἐνοριακοῦ Κλήρου. Ἐπὶ τῶν ζητημάτων τούτων τῆς Ἐκκλησίας ἐγένετο ἐνήμερος καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις κατέδειξε μεγάλην προθυμίαν πρὸς ἀποδοχὴν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν προτεινεμένων, ὁ δὲ κ. Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησια-

στικῶν ἐδήλωσεν ὅτι ἐντὸς τοῦ Ἀδουόστου θὰ τεθῶσι ταῦτα εἰς ἐφαρμογὴν διὰ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων.

— Ἐνεκα τῆς παρατηρηθείσης κατ' αὐτὰς ἐπιδημίας αὐτοκτονιῶν ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος δι' Ἐγκυκλίου αὐτοῦ παρήγγειλε τὸν Ἱερὸν Κλήρον ἐν ταῖς ἐμιλίαις αὐτοῦ πρὸς τὸν λαὸν νὰ ὑποδείξῃ τὸ μέγεθος τοῦ ἐγκλήματος τῆς αὐτοκτονίας καὶ νὰ στηρίξῃ αὐτὸν ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ ἀρετῇ.

— Συνεπείθ' ἠθροῦδος περὶ κλοπῆς καὶ ἀντικαταστάσεως τῶν σπουδαιωτέρων ἐκ τῶν ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας κομισθέντων κειμηλίων, ἐπιτροπὴ ἐκ προσφύγων πληρεξουσίων ἐπισκεφθεῖσα τὰς ἀποθήκας τῶν βασιλικῶν σταύλων καὶ τὰ χρηματοκώβια τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐνθα ταῦτα φυλάσσονται καὶ ἐρευνήσασα αὐτὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας καταλόγων, ἐν οἷς τυγχάνουσι καταγεγραμμένα, ἐδήλωσεν ὅτι ὁ θόρυβος ἦτο ἀβάσιμος.

— Διετάχθησαν τὰ Ἠγλία τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῶν Ἱ. Μητροπόλεων Ἱ. Μονῶν (ἵνα 1) δημοσιεύσιν πρὸς εὐρυτέραν δημοσιότητα τῶν προκηρύξεων, προκειμένου περὶ μισθώσεως ἢ ἐκποιήσεως ἀκινήτων καὶ εἰδῶν, περιληψίαν τούτων ἐκτὸς τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 25 τοῦ ΓΥΙΔ' Νόμου καὶ τοῦ ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς μίαν τῶν ἐγχωρίων ἐφημερίδων, καὶ 2) ὑποβάλλωσι μετὰ τῶν πρακτικῶν δημοπρασίας ἀπαραιτήτως καὶ τοὺς βρῶς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων εἰς διπλοῦν, ὑπογεγραμμένους παρὰ τῶν ὑπολόγων Ἠγλιῶν καὶ τοῦ τελευταίου πλειοδότου, μετὰ πίνακος ἐμφαίνοντος τὸν χρόνον τῆς προλαβούσης μισθώσεως καὶ τὸ ἐτήσιον μίσθωμα ταύτης προκειμένου περὶ μισθώσεως κτημάτων, γνομάτευσιν δὲ τῆς οἰκείας Δασικῆς Ἀρχῆς περὶ συμφέροντος ἢ μὴ τοῦ ἐπιτευχθέντος ἐν δημοπρασίαις μισθώματος, προκειμένου περὶ μισθώσεως τοῦ δικαιοῦματος ὀλοτομίας δασικῶν προϊόντων.

— Διετάχθησαν τὰ Ἠγλία τῶν Ἱερῶν Μονῶν ἵνα τὰ εἰς χεῖρας αὐτῶν εὐρισκόμενα χρηματικά ποσὰ προερχόμενα ἐξ ἐγγυήσεων, ἐκ μισθώσεων ἢ ἐκποιήσεων κτημάτων καταθέτωσι εἰς πρώτην ζήτησιν παρὰ ἀναγνωρισμένην Τραπεζῆν, τὸ ἐκ τῆς τοιαύτης δὲ καταθέσεως εἰσπραττόμενον ποσὸν τόκου ἀναγράφωσιν ὡς ἔσοδον ἐν ταῖς βιβλίαις αὐτῶν.

— Παρηγγέλλθησαν ἀρμοδίως τὰ Ἠγουμενοσυμβούλια τῶν Ἱερῶν Μονῶν ἵνα, πρὸ τῆς ὑπεβολῆς κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου σχετικῶν προϋπολογισμῶν δαπάνης διὰ ἐκτέλεσιν ἔργων, ἀποστέλλωσι τούτους πρὸς τὸν ἀρμοδίον Νομομηχανικὸν πρὸς θεώρησιν.

— Τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον παρεκάλεσε τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας ὅπως διατάξωσι τὰ Ἠγλία τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν Ἱερῶν Μονῶν ἵνα, κατὰ τὰς δημοπρασίας μισθώσεως ἢ ἐκποιήσεως ἀκινήτων καὶ

ειδών δέχονται τὰς σχετικὰς ἐγγυοδοσίας ἐπὶ τῇ βάσει προσωρινῶν ἀποδείξεων αἰτίνας θὰ ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς μὴ ἀνεδειχθέντας τελευταίους πλειοδότης ἅμα τῷ πέρατι τῆς δημοπρασίας καὶ ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῆς προσωρινῆς ἀποδείξεως, διὰ δὲ τοὺς ἀναδεικνυμένους τελευταίους πλειοδότης τηρεῖται ἀπαρρηχίτως διπλότυπα ἐγγυοδοσιῶν κατὰ τὸ ἀποσταλὲν ὑπόδειγμα, ἀναγράφωσι δὲ ἐν αὐταῖς τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ τελευταίου πλειοδότη, τὸ καταταθὲν ὑπ' αὐτοῦ ποσὸν ἐγγυοδοσίας καὶ τὴν αἰτίαν δι' ἣν κατατίθη αὐτῇ, καὶ εἰς μὲν τὸ στέλεχος θέλει ὑπογράψαι το καρὸν μέλος, κατὰ τὴν δημοπρασίαν τοῦ Ἡγ[λίου ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ καὶ ὁ καταθέσας τὴν ἐγγυοδοσίαν, εἰς δὲ τὸ διπλότυπον μόνον τὸ μέλος τοῦ Ἡγ[λίου ἢ ὁ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ. Ἐκτὸς τοῦ διπλοτύπου θέλουσι τηρεῖται καὶ ἐπίσημον βιβλίον ἐγγυοδοσιῶν εἰς ὃ θέλουσι ἀντιγράψαι τὰς ἐκ τοῦ σταλέχους τοῦ διπλοτύπου καταταθείσας ἐγγυοδοσίας, μετὰ τῆς σχετικῆς στήλης ἐν ᾗ θὰ σημειῶται ἢ τυχὸν ἐπιστροφή τῆς ἐγγυοδοσίας καὶ εἰς ἣν θὰ ὑπογράψῃ ὁ ἀναλαμβάνων τὴν ἐγγυοδοσίαν. Ἐν περιπτώσει μὴ τηρήσεως τῶν ὡς εἰρηται παραγγελλομένων, ἐκτὸς τῆς διοικητικῆς εὐθύνης τοῦ ὑπολόγου Ἡγ[λίου θὰ καταλογίζηται προσωπικῶς τὸ ποσὸν τῆς τυχὸν ἀπολεσθησομένης ἐγγυοδοσίας εἰς βάρος τοῦ παρευρισκομένου κατὰ τὴν δημοπρασίαν μέλους τοῦ Ἡγ[λίου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ.

— Δημοσιευθεῖσης πρὸ τινος τῆς Ἐπιτηρίδος τῆς Ἐταιρείας Βυζαντινῶν σπουδῶν, ἔργου μεγίστης ἀξίας καὶ οπουδαιότητος, περιέχοντος πολλὰς καὶ λαμπρὰς μελέτας ἀναγομένας τὸ πλεῖστον εἰς τὸν Ἐθνικὸν καὶ Χριστιανικὸν βίβλον τοῦ ἡμετέρου Γένους κατὰ τοὺς μέσους Χρόνους, παρεκλήθησαν οἱ Σεβ. Ἱεράρχαι ὅπως συστήσωσι τὴν ἀγορὰν ταύτης, τιμωμένης πρὸς δραχμὰς ἐβδομήκοντα πέντε, παρὰ τῶν Ἡγ[λίων τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν Ἱερῶν Μονῶν, τοῦτο μὲν πρὸς ἀπόκτησιν βιβλίου ἀξίου νὰ κοσμήσῃ πάσαν Βυζαντινὴν καὶ ἰδίαν Μοναστηριακὴν, τοῦτο δὲ πρὸς ἐνλοχυσιν τῆς Ἐταιρείας Βυζαντινῶν σπουδῶν πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν σπουδαίων ἐπιστημονικῶν αὐτῆς ἐκδόσεων.

— Κατὰ παραδρομὴν ἀνεγράφη ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 28 φύλλῳ σελ. 223 εὐχὴ τὸ δεῖθόν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐξετάσεων τῆς Ἱερ. Σχολῆς Κορίνθου. Τὸ ἀληθές ἔχει ὡς ἑξῆς: Ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ἀνεγράφησαν 48. Ἐκ τούτων 35 προήχθησαν, 5 ἀπερρίφθησαν· 5 ἔμειναν μεταξισταστέοι καὶ δύο ἀπεφοίτησαν. Ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ἀνεγράφησαν 20. ἐξ ὧν 15 προήχθησαν, εἰς ἀπερρίφθη, δύο ἔμειναν ἐπανξεταστέοι καὶ δύο ἀπεφοίτησαν.

— Παρεκλήθησαν ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐκκλησι. Ταμείου οἱ Σεβ. Ἱεράρχαι ὅπως γνωρίσωσιν αὐτῷ 1) ἐὰν ὑπάρχωσι εἰς τὰς ὑπ' αὐτῶν Μητροπόλεις Μητροπολιτικὰ Μέγαρα, 2) ἐὰν τὰ ὑπάρχοντα ἀνήκωσι εἰς

τὴν Μητρόπολιν ὡς Νομικὸν Πρόσωπον ἢ προσωπικῶς εἰς αὐτοὺς ἀναγερόμενα ἰδίαις δαπάναις ἢ δαπάναις τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ναῶν, ἢ ἐξ ἐράνων εὐσεβῶν Χριστιανῶν καὶ 3) ἐὰν αἱ Μητροπολεις κέκτηνται ἐκτὸς τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου καὶ κτήμα, καὶ τὸ εἶδος τούτων. Παρεκλήθησαν ἐπίσης ὅπως, ἐφ' ὅσον τὰ ὑπάρχοντα Μητροπολιτικὰ Μέγαρα δὲν ἀνήκωσι εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν κυριότητα τῶν Μονῶν, ἀποσταλῶσιν ἀντίγραφον τῶν σχετικῶν τίτλων ἰδιοκτησίας.

— Ἐπειδὴ τινὰ τῶν Ἡγ[λίων τὰ χρηματικὰ αὐτῶν κεφάλαια εἴτε διατηροῦσι παρ' αὐτοῖς, εἴτε ἔχωσι κατατεθειμένα παρὰ Τραπεζίαις ἢ τῷ Ταμείῳ Παρκαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐπὶ ἐλαχίστῳ τόκῳ, παρεκλήθησαν οἱ Ἱεράρχαι ὅπως διατάξωσι τὰ Ἡγ[λία τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν Ἱερῶν Μονῶν ἵνα, ἐφ' ἐνὸς μὲν ἀναφέρωσιν εἰς τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείον τὸ ποσὸν τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου εἴτε τοῦτο προέρχεται ἐκ τιμῆματος ἐκποιηθέντων ἀκινήτων εἴτε ἐξ οἰασθήποτε ἄλλης αἰτίας, ἐφ' ἑτέρου δ' αἰτήσονται δι' ἰδίας ἀναφορᾶς τὴν ἀδειαν τῆς ἀναλήψεως τούτων καὶ τῆς ἐπενδύσεως αὐτῶν διὰ χρεωγράφων Ἐθνικῶν Δανείων, πληρωτέων εἰς χρυσόν, μὲ τὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ Χρηματιστηρίου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπενδύσεως, συγχρόνως δ' ἀναφέρωσι τὴν οἰημερινὴν περίπου ἀξίαν τῆς ἀκινήτου κατ' εἶδος περιουσίας αὐτῶν προκειμένου τὸ Συμβούλιον τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου νὰ γνωρίξῃ τὴν οἰκονομικὴν ἀντοχὴν ἐκάστης Μονῆς. Εἰς περιπτώσειν δὲ καθ' ἣν τὸ ἔλρον ἢ καὶ μέρος τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου ἔχει ἐπενδυθῆ δι' ἐντόκων γραμματίων, αἰτήσονται τὴν ἀδειαν ἵνα, ἅμα τῇ λήξει τούτων, προδώσιν εἰς τὴν ἐξόφλησιν καὶ ἐπένδυσιν διὰ τῶν ὡς εἰρηται χρεωγράφων Ἐθνικῶν Δανείων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἐν τῷ ἐπισήμῳ ὄργανῳ τῆς Ρουμανικῆς Ἐκκλησίας «Biserica Orthodoxa Romana», ἀπὸ τοῦ ταύχους Μαΐου ἐν. ἔτους 1925, ἤρξατο δημοσιευμένη ἐν τῇ ρουμανικῇ γλώσσῃ, κατὰ πιστὴν μετάφρασιν τοῦ Θεοδώρου Ποπέσκου, ἡ ἱστορικὴ καὶ κριτικὴ μελέτη τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν: «Τὸ Σύμβολον τῆς Β' Οἰκουμένης Συνόδου».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΣΙΑΣ

Ἐπὶ τὸν τίτλον «Ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία ἐπὶ τῆς Ἐπιθανάτου Κλίτης» ἢ ἐν ἑσπέρῳ «Ράιχσποσι» (ὄργανον τῶν κληρικοφρόνων καθολικῶν τῆς Αὐστρίας) δημοσιεύει τὰς κάτωθι δηλώσεις διακεκριμένου, ὡς λέγει, Ρώσου λογογράφου, ὅστις, ἀφοῦ ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τῆς Μποσκοβικικῆς Ἐπανστασίας ἔζησεν ἐν τῇ Σοβιετικῇ Ρωσίᾳ, ἠναγκάσθη ἐσχάτως νὰ καταφύγῃ εἰς Βιέννην προὐδὸς εἰς δηλώσεις χαρακτηριστι-

κὰς διὰ τὰς ἐνεργείας τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας, ἐκφυλομένης τῆς συμφορᾶς, ἣτις πλήττει τὸν ἀτυχῆ Ρωσικὸν λαόν. «Ἡ ἀρχαία καὶ σεβαστὴ Ρωσικὴ Ἐκκλησία, ἣτις πρὸ χιλιετηρίδος ὀλοκλήρου ἰδρύθη ὑπὸ τῆς Βυζαντινῆς Αυτοκρατορίας καὶ ἣτις διὰ γει κεχωρισμένη ἀπὸ τῆς Ρώμης, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1917 ἠδύνατο εἰσεῖν νὰ ἐπιδείξῃ 130,000,000 ἑκατομμύρια πιστῶν, 5 μητροπόλεις, 13 ἀρχιεπισκοπὰς, 70 ἐπαρχίας μὲ 230 ἐπισκοπὰς, 1300 μονὰς, 52,000 κοινότητες μὲ 56,000 ἱερέων, 23,000 διακόνων καὶ 62,000 ψαλτῶν, τέσσαρα Θεολογικὰ Πανεπιστήμια, 52 ἀνωτέρας θεολογικὰς σχολὰς (τέλεια γυμνάσια μὲ 4 ἐξάμηνα θεολογίας, μὲ 1,000 σπουδαστάς, ἰδίαν πρόσοδον ἐκ 50,000,000 χρυσῶν ρουβλίων, χρησιμοποιουμένων ἀποκλειστικῶς διὰ σχολικοὺς σκοποὺς καὶ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα, ἡ Ἐκκλησία ἣτις διέθετεν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν ἐξ 1,800,000 ἑκταρίων, καθαρὰν περιουσίαν 1,000,000,000 καὶ ἐκκλησιαστικὸν θησαυρὸν πολλῶν δισεκατομμυρίων, παριστᾷ σήμερον οἰκτρὰν εἰκόνα τῆς οἰκονομικῆς καταστροφῆς καὶ τῆς πνευματικῆς καταπτώσεως. Πτωχὴ μέχρις ἐπαιτίας καὶ φυσικῶς καταπεσοῦσα χωρὶς, λόγῳ τῆς ἀπὸ ὀκταετίας διαλύσεως ἀπάντων τῶν διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ κλήρου ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων, οὐδὲ τὴν ἐλάχιστην πιθανότητα νὰ ἐπιτύχῃ νεωτέραν γενεὰν πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ κλήρου, ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία κατακείνεται λιπόθυμος. Οἱ λογάδες αὐτῆς, τὸ ἄνθος τοῦ ἀκαδημαϊκῶς ἐκπαιδευθέντος κλήρου, ἐν μέρει ἔχουσι τυφεκισθῆ, ἐν μέρει διάγουσιν ἐξόριστοι ἐν τῇ ξένῃ ἢ εἰς τὴν Βόρειον Σιβηρίαν, ἐν μέρει εἰς τὰ φρούρια τῶν ἀναριθμητῶν Σοβιετικῶν δεσποτηρίων, οὐδεὶς δὲ ὑπάρχει ἐν Ρωσίᾳ, ὅστις θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἀνακόψῃ τὴν ἀνευ παραδείγματος ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν παθῶν τοῦ χριστιανισμοῦ παρακμὴν μιᾶς τῶν μεγίστων ἐκκλησιαστικῶν ὀργανώσεων. Ἡ ψυχικῶς καὶ φυσικῶς συντετριμμένη προσωπικότης τοῦ Πατριάρχου Τύχωνος, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκρέματα, πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, μετ' ἄλλους ὁ ὄγκος τοῦ Ρωσικοῦ λαοῦ, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῶν καταστρεπτικῶν καὶ βεβήλων ὑπονομεύσεων τῆς ὑπὸ τῆς Τσεκας ὀργανωθείσης καὶ ἀγομένης «Ζώσης Ἐκκλησίας»—καλουμένης ὑπὸ τοῦ λαοῦ «Ἐκκλησίας Τσεκιστῶν»—καὶ τῆς τεραστίως διαδεδομένης καὶ ὑπὸ τῶν πρακτόρων τῆς Ἀμερικανικῆς Ἐκκλησίας τῶν Μεθοδιστῶν, χρηματικῶς καὶ ὑπὸ τῆς γραφίδος ὑποστηριζομένης αἰρέσεως. Πῶς θὰ ἠδύνατο τὸ πρᾶγμα νὰ ἔχῃ ἄλλως ἐναντι τῆς Σοβιετικῆς κυβερνήσεως, ἣτις ἀπηγόρευσεν, εἰς τὴν ὡς νεκρὰν δηλωθεῖσαν Ἐκκλησίαν, πᾶσαν πιθανό-

τητα ὀργανώσεως καὶ πᾶσαν ἐπίσημον δρασίαν; Φρουρούμενος αὐστηρῶς μέχρι τοῦ θανάτου του, καὶ ἀνίκανος νὰ πράξῃ τι ὁ Πατριάρχης Τύχων ἐστερήθη πάσης ἐκκλησιαστικῆς ἐπιρροῆς. Συχνὰ ἐστερήθη χρημάτων μέχρι τοιοῦτου σημείου ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ἀγοράσῃ χάρτην καὶ γραμματόσημα ἵνα ἀνταποκριθῇ πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν τοῦ ἀλληλογραφίαν. Αἱ κοιμαντικαὶ αὐτοῦ ἐπιστολαὶ καὶ αἱ ἰδιωτικαὶ αὐτοῦ ὁδηγίαι, λογοκρινόμεναι αὐστηρῶς καὶ συχνάκις κατασχόμεναι, σπανίως ἠδύναντο νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν πρὸς ὃν ἔρον. Διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους ριζικῶς διενεργουμένης διαλύσεως πάσης ἐκκλησιαστικῆς ἐπιστήμου σχολικῆς, δημοσιογραφικῆς καὶ βιομηχανικῆς ὀργανώσεως ἡ ἀρχαία Ρωσικὴ Ἐκκλησία παραμένει, ἐκ τῶν ἀνωτέρων μέχρι κατωτέρων θέσεων, ἄνευ οἰασθήποτε διευθύνσεως καὶ συνοχῆς. Ὀργανικῶς εἶνε κατετμημένη. Αὐταὶ αἱ ἐπιτροπαὶ 15 ἕως 20 κοινοτήτων εὐρίσκονται ἐν τελείᾳ διαλύσει τρομοκρατούμεναι καὶ διαλυόμεναι ὑπὸ τῆς προκλητικῆς δράσεως τῆς «Ζώσης Ἐκκλησίας». Ὑπολογίζεται ὅτι ἐκ τοῦ παλαιοῦ προσωπικοῦ τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ὑπάρχουσι σήμερον κατ' ἀνώτατον ὄριον 5000. Τοῦτο ἀποτελεῖται ἐξ ἀνθρώπων φυσικῶς καὶ ψυχικῶς συντετριμμένων, οἷνες διάγουσι τοσοῦτον ἀξιοθρήνητον βίον, ὥστε θὰ ἦτο ἀδικον νὰ ζητηθῶσιν ἀπὸ αὐτοὺς εὐθῆναι διὰ τὴν ἀμελῆ καὶ ἐνίοτε τελείως ἑλλειπῆ τέλει τῆς θείας ἐξομολογήσεως. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουσιν ἀληθῶς ἥρωες καὶ μάρτυρες τῆς πίστεως, ἐξαφανίζονται ὅμως πρὸ τοῦ ὑπερτέρου ἀριθμοῦ τῶν καταδικωμένων, τῶν ληστευομένων μετὰ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, τῶν εἰς τὰς ἀθλιωτάτας χωρικὰς καλύβας καὶ σταύλους κρυπτομένων, πειναλέων καὶ ἐπαιτούντων ἐν κλήρῳ ἀδελφῶν ἡμῶν».

—Ἡ «ἀνακαινιστικὴ» Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἔγνω νὰ συγκαλέσῃ ἐν Μόσχᾳ Πανρωσικὴν τοπικὴν Σύνοδον τῶν ἐν τῇ Σοβιετικῇ Ρωσίᾳ ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐξέδωκε δὲ τὰς τε θέσεις αὐτῆς καὶ τὸ πρόγραμμα. Ἡ Σύνοδος αὕτη θ' ἀναλάβῃ νὰ λύσῃ δύο κύρια ζητήματα: τὸ τῆς τακτοποιήσεως τῶν τῆς ἐκκλησίας, καὶ τὴν προπαρασκευὴν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συγκληθῇ Οἰκουμὲν. Σύνοδος. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ πρῶτον ἡ Σύνοδος θὰ ἐπεξεργασθῇ τὰ μέτρα πρὸς ἄρσιν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ διχασμοῦ, τοῦ ἐπελθόντος ἐκ τῆς πρὸς τὴν μερίδα τοῦ Τύχωνος διαστάσεως, καὶ ἐπίτευξιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐώσεως ἐν ταῖς συνθήκαις τῆς συγχρόνου πραγματικότητος, ὡς καὶ πρὸς καθορισμὸν τῶν ἀκαρραϊγῶν ἐκκλησιαστικῶν μεταρρυθμίσεων. Ὡς πρὸς δὲ τὸ δευτε-

ρον ἡ Σύνοδος ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ ἀποφανθῆ ἐγκύρως ἐκ προσώπου συμπάσης τῆς Πανρωσικῆς Ἐκκλησίας περὶ πάντων τῶν ζητημάτων τοῦ προγράμματος τῆς συγκληθησομένης Οἰκ. Συνόδου, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ ἐκλέξῃ τοὺς μέλλοντας νὰ μετέσχῃ αὐτῆς ἀντιπροσώπους.

Ἡ Τοπικὴ αὕτη Σύνοδος θ' ἀποτελεσθῆ ἐκ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν δυνάμει εἴτε τοῦ ἀξιωματοῦ σὺντων, εἴτε τῆς ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ἐκλογικῶν συμβουλίων ἐκλογῆς, εἴτε καὶ προσκλήσεως ἐκ μέρους τῆς Συνόδου. Δὲν θὰ μετέσχῃσιν αὐτῆς πρόσωπα ἔχοντα εἰς βάρους τῶν πολιτικῶν τινα καταδίκην. Θὰ συγκληθῆ ἐν τῷ ἐν Μόσχᾳ ναφ τοῦ Σωτήρος τῆ 1 προσεχούσας Ὀκτωβρίου (· ἡμ.), τὰ δὲ μέλη αὐτῆς κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐργασιῶν θὰ συντηροῦνται δαπάναις τῶν ἀποστελασῶν αὐτὰ ἐπαρχιῶν. Ἡ Σύνοδος θ' ἀποτελεσθῆ: ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἱ. Συνόδου, τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Πατριαρχῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῶν ἀπεσταλμένων τῶν λοιπῶν ὀρθοδόξων ἐν Ἀνατολῇ αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, τῶν ἐχόντων ἐπαρχίας ἐπισκόπων ἐν τῇ Σοβιετικῇ Ρωσίᾳ, τῶν προσωρινῶς διευθυνόντων ἐπαρχίας βικαρίων ἐπισκόπων, καὶ τῶν προέσταμένων τῶν ἀνὰ τὸ ἐξωτερικὸν ρωσικῶν ὀρθ. ἐκκλησιῶν, τῶν ὑπὸ τῆς Συνόδου προσκληθησομένων γνωστῶν καθηγητῶν, λογίων καὶ διακριθέντων διὰ τὴν ἐκκλησ. των δρασίαν, μετὰ δικαιώματος ψήφου. Πλὴν τούτων θὰ προσκληθῶσι καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν κοινοτήτων πασῶν τῶν ἀπεσχισμένων ἐκκλησ. ὀργανώσεων ὡς καὶ τῶν ποικιλωτατων αἰρέσεων καὶ παντοίων θρησκευτικῶν κοινοτήτων, αἵτινες ἤδη νομίμως ὑφίστανται ἐν τῷ κράτει, ὅπως ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν Προσυνοδικὴν Ἐπιτροπὴν ἐγγράφως δηλώσεις περὶ τῶν ἀναγκῶν καὶ τῶν εὐχῶν των ἐπὶ σκοπῷ ἀποφάνσεως τοῦ δικαστηρίου τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας περὶ αὐτῶν.

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου περιλαμβάνει τὰ ἀκόλουθα θέματα: Α' Περὶ τῆς εἰρήνης τῆς Ἐκκλησίας (ἄραις τοῦ ἐκκλησιαστ. διχασμοῦ καὶ μέτρα εἰρηνεύσεως· περὶ τῆς Συνόδου τοῦ 1923, περὶ τῆς χάριτος τῆς Ἱερουσῆς). Β' Περὶ τῆς ἐκκλ. εὐταξίας (ῥυθμίσεις τοῦ ἐκκλ. βίου ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν συνθηκῶν τῆς συγχρόνου πολιτειακῆς καταστάσεως· ὀργανώσεις τῆς κεντρικῆς καὶ τοπικῆς ἐκκλ. διοικήσεως· ἐκκλ. παιδαρχία· τακτοποιήσεις τῆς θείας λειτουργίας· αἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ρωσικαὶ ἐκκλησίαι· Ἱεραποστολικὴ δρασίς κατὰ τῶν εἰρέσεων καὶ τοῦ ρωμαιοκατολισμοῦ καὶ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας). Γ' Περὶ συμμετοχῆς τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ Οἰκουμ. Συνόδῳ (καταρτισμὸς ἀποφάσεων ἐκφρα-

ζουσῶν τὴν γνώμην τῆς Ρωσ. Ἐκκλησίας περὶ τῶν ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Οἰκουμ. Συνόδου ζητημάτων. Ἐκλογή ἀντιπροσώπων εἰς τὴν Οἰκουμ. Σύνοδον). Δ' Περὶ ἐκλογῆς ἀνωτάτου Κεντρικοῦ ὀργάνου διοικήσεως τῆς Ὀρθοδ. Ἐκκλησίας ἐν τῷ Κράτει τῶν Σοβιέτ.

—Κατὰ τὰς αὐτὰς ἐκ Ρωσίας ἡμετέρας αὐθεντικὰς πληροφορίας ἡ αὐτόθι ἐκκλησιαστικὴ κατάστασις παραμένει ἡ αὐτῆ, μεγάλαι ὅμως καταβάλλονται προσπάθειαι πρὸς συμφιλίωσιν τῶν διεστρωσῶν ἐκκλησ. μεριδῶν, κατὰ τὰς δηλώσεις δὲ τοῦ προέδρου τῆς Ἱ. Συνόδου μητροπολίτου Βενιαμὶν αἱ διαπραγματεύσεις βαίνουναι καλῶς, μεγάλαι δὲ ἐλπίδες ὑπάρχουσι περὶ εἰσείας λήξεως τῶν διαπραγματεύσεων.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἡ περὶ τὴν ρωσικὴν ἐν Νέα Ὑόρκῃ ἐκκλησίαν διένεξις τῶν δύο διαμαχομένων πρὸς ἀλλήλας ρωσικῶν μεριδῶν, ἐκ τοῦ μητροπ. Πλάτωνος καὶ τοῦ ὑπὸ τῆς ἀνακαινιστικῆς Ἱεραίας Συνόδου τῆς Μόσχας ἀπεσταλμένου, ἀπολήξασα εἰς τὰ δικαστήρια ἔσχεν ὡς ἐκδασιν δεινὴν σύγκρουσιν τῶν διαφορομένων περὶ τὸν ναὸν συνεπεῖα ἀπεφάσεως τῆς ἀμερικανικῆς δικαιοσύνης ἐνοουόσης τὴν περὶ τὸν μητροπ. Πλάτωνα μερίδα. Τῶν καταδικασθέντων δηλαδὴ μὴ συμμορφωθέντων πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῶν δικαστηρίων, ἀλλὰ καὶ ὀχυρωθέντων ἐν τῷ ὑπὸ τῶν κερδησάντων τὴν δίκην διεκδικουμένῳ ναφ, οἱ τελευταῖοι ἐπετέθησαν ὡς πολιτορχηταὶ τοῦ ναοῦ κατ' αὐτῶν μετὰ πελακῶν καὶ ἀξινῶν, ἐνφ δὲ θραύσαντες τὴν πύλην τοῦ ναοῦ εἰσῆλθον εἰς αὐτόν, ἡ ἀστυνομία σπεύσασα προέλαβε χεῖρονας χειροδικίας.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Μπάμπη Ἀννίνου, Ἱστορικὰ σημεῖα μετὰ πολλῶν εἰκόνων. Ἐν Ἀθήναις 1925. Ἐν τῷ ὀγκῷ δαι τούτῳ τόμῳ (σελ. 658) συνεκέντρωσεν ὁ πασίγνωστος καὶ λίαν διακεκριμένος συγγραφεὺς ἔνδεκα ἱστορικὰς πραγματείας, ὧν τινες ἀνάγονται καὶ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν τῶν νεωτέρων χρόνων, τὴν τόσον στενῶς, ἄλλως τε, συνδεδεμένην μετὰ τῆς καθόλου ἱστορίας τοῦ ἔθνους ἡμῶν. Διὰ τῶν ἐμπειροστατωμένων μελετῶν τοῦ κ. Ἀννίνου διαφωτίζονται πλείστα σημεῖα τῆς ἱστορίας ταύτης. Ὅθεν θερμοῦς συνιστῶμεν τὴν ἀπόκτησιν τοῦ βιβλίου, κωμμένου διὰ τὴν Ἑλλάδα ὀρχ. 150 διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χαρτοῦ 1 λίρας Ἀγγλίας. Πωλεῖται δὲ παρὰ τῷ συγγραφεῖ (ὁδ. Ζηοδόχου Πηγῆς 18, Ἀθήναι), καὶ εἰς τὰ κυριώτερα Βιβλιοπωλεῖα Ἀθηναίων. Ἀναστασίου Γεωργούλη, Μικρὸν Κυριακοδόμιον ἦτοι κείμενον καὶ ἐρμηγεία Κυριακῶν Εὐαγγελίων καὶ Ἀποστόλων, ἐκδοθὲν πρὸς ἡθικὴν μόρφωσιν

των μελών του Συλλόγου «Ιωάννη Βαπτιστής» και πάντων των χριστιανών. Τεύχος τρίτον. Έν Αθήναις 1925, τιμ. δρχ. 10. Περιέχει το κείμενον και την ερμηνείαν των Εὐαγγελικῶν και Ἀποστολικῶν ἀναγνωσμάτων ἀπὸ τῆς Β' Κυριακῆς τοῦ κατὰ Λουκᾶν μέχρι τῆς ΙΑ' Κυριακῆς μετὰ ἡθικῶν συμπερασμάτων και ψυχωφελῶν διδαγμάτων.

Αἱ πλάναι τοῦ Παπισμοῦ, ὁ Οὐνιτισμὸς και ὁ Προτεσταντισμὸς, Ἔκδοσις Δευτέρα, Έν Αθήναις 1925, τιμ. δρχ. 5. Ἐξαντληθείσης τῆς πρώτης ἐκδόσεως ἐδημοσιεύθη τὸ δεύτερον ἤδη ἡ ἀρίστη αὐτὴ διὰ τὸν λαὸν πραγματεία.

Παναγιώτου Ι. Μπρατσιώτου, Ὑφηγητῶν τῆς Ἐρημίας τῆς Κ. Δ., Ὁ Ἰησοῦ, Χριστὸς ἦτο σοσιαλιστῆς; Β βλιοθήκη α' Αναπλάσεως, Ἀθήναι, Τύποις «Φοίνικος» 1925.— Ὁ σ. ἐκθέτων τὴν περι τοῦ Κυρίου ἐκδοχὴν τοῦ Kautsky και τῶν προδρόμων αὐτοῦ ὡς περὶ οἰκονομικοῦ δῆθεν ἐπαναστάτου κατὰ τῆς τότε πλουτοκρατικῆς ὀλιγαρχίας, προβαίνει εἰς τὰ εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς θεωρίας αὐτοῦ και μετὰ τοῦτο ἐκθέτει τὰς κοινωνικὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰ.Χριστοῦ.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Καλαβρυτοῖς Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Θεοδώρων προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησαν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην τῇ 16ῃ-23ῃ και 30 τῷ μηνὸς Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἐν Μικεῖλοις, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Γ. Γαλαζῶ κτημάτων τῆς Μονῆς «Γυναῖκειο χάνι.» Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Έν Ἱ. Μ. Ἁγ. Θεοδώρων τῇ 13 Ἰουλίου 1925. Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Καλαβρυτοῖς Ἱ. Μονῆς Ἁγ. Νικολάου Βλασίας, προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησαν εἰς ἐπανοληπτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην τῇ 9ῃ μηνὸς Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἡμέρα Κυριακῆ και ὥρα 10-12 π.μ. ἐν Καλαβρυτοῖς, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Καλαβρυτῶν Δ. Νίκα τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Βλασίας κτήματα τῆς Μονῆς. Τὸ χορτολειβάδιον χαράματος, τὸν ὑδρόμυλον, Πανδοχείον, τυροκομεῖον, 80 καρυδιᾶς. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Έν Ἱ. Μονῆ Ἁγ. Νικολάου Βλασίας τῇ 24 Ἰουλίου. Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἱ. Μητροπόλει Ἡλείας Ἱ. Μονῆς Παρεσσῶ προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησαν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 17ῃ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἡμέρα Δευτέρα και ὥρα 10-12 π.μ. ἐν Δίβρη, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου εἰρηνοδίκου Λαμπειᾶς ἡ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ και ἐνὸς μέλους τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου, μίαν ἑκαταμ. τριετῆ και τριάκοντα ὡς ἔγγιστα ὀκταδς μέλιτος. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Έν Ἱ. Μ. Παρεσσῶ τῇ 15 Ἰουλίου 1925. Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Κομνηνείου προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθησαν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἑταῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 16ῃ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἡμέρα Κυριακῆ και ὥρα 10-12 π. μ., ἐν Πυργετῶ. ἐνώπιον τοῦ Βλασαρίωνος Ἀποστόλου Μοναχοῦ και τοῦ προέδρου Πυργετοῦ, ἡ βοσκήσιμος, περιφέρεια τοῦ Μεταχίου Παναγίης Πυργεσοῦ κτήμας τῆς Μονῆς Κομνηνείου. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Έν Ἱ. Μ. Κομνηνείου τῇ 25 Ἰουλίου 1925. Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον.

Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Εὐβοῇ Ἱ. Μονῆς Γεροντος προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησαν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἑταῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 16ῃ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἡμέρα Κυριακῆ και ὥρα 10-12 π. μ., ἐν Λίμνη, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Δ. Δάρα ἡ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του και ἐνὸς μέλους τοῦ ἡγῆλου τοῦ ἐλαϊῶνος, τῶν ἀγρῶν και βοσκήσιμος τῆς Ἱ. Μονῆς, τῆς θέσεως Ἀμπουργιά. Ἐν περιπτώσει ματαίως ως αὐτῆς ἐνεκὸν οὐδὲν ἕτερον λόγου ἡ μειζονος προσφορᾶς μετὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς θὰ ἐπαναλαμβάνηται αὐτὴ καθ' ἐκάστην ἐρεθῆς Κυριακῆν ἐπὶ τῇ βάσει νέας διακηρύξεως πρὸ τριῶν ἡμερῶν ἐν Λίμνη τοιχοκολλουμένης. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Έν Ἱ. Μ. Γεροντος τῇ 30 Ἰουλίου 1925. Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Κομνηνείου προκηρύσσει, ὅτι ἐκτίθησαν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἑταῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 16ῃ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἡμέρα, Κυριακῆ και ὥρα 10-12 π. μ., ἐν Τσάγχι, ἐνώπιον τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς και τοῦ προέδρου τῆς Κοινοτήτος τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου Τσάγχι κείμενα κτήματα τῆς Μονῆς εἰς θέσιν Μετόχι ἔν χορτολειβάδιον εἰς Τσάντα εἰς ἀγρὸς εἰς θέσιν Μπενιζ, ἕτερος εἰς θέσιν Ἱεραπόστολος ἕτερον εἰς τὰς θέσεις Πλῆτανος, Καριαῖς, Μποργιά, οἱ ἀγροὶ εἰς θέσιν Ἀμπελίκη μετὰ τοῦ οἰκήματος εἰς χορτολειβάδιον εἰς θέσιν Γαρρετιά, εἰς Μωρεόκηπος εἰς θέσιν Αὐλάκι, 2 τεμαχ. παύρακια εἰς θέσιν Μετόχι ἔν τεμάχιον παύρακι και ὁ συνιευόμενος Μωρεόκηπος εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Έν Ἱ. Μ. Κομνηνείου τῇ 25ῃ Ἰουλίου 1925. Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ,
 ΞΕΝΗΜΟΝ ΑΓΑΘΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΒΛΑΒΙΑΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
 Ἐπιστομισοῦ: Διὰ τοὺς Νουαῖς και τὰς Μονῆς Δρ. 50
 Διὰ τοῦ Ἰουαῖς . . . . . » 80
 Ἐπιστομισοῦ, ... Φρ. Χρ. 50
 Ἀμερικηῆς. . . . . Δολ. 8
 ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
 Ἱ Ο ΜΕΜΒΗΝΙΑΣ ΜΕΛΕΤΙΟΣ
 Ἱ Ο ΜΑΝΤΙΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΝΟΥΡΙΑΣ ΓΕΡΜΑΝΟΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΝΑ
 Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου
 Γραφεῖα: Μάγασον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθήνα
 Τρόπος: Ἐπίμισος. Ὅλας Ἰουαῖς 22. Ἀθήνα